

புலவர் குழந்தை-இராவண காவியத்தில் பெண்கள்

அ. குருமூர்த்தி அ,*

அ தமிழ்த்துறை, ஸ்ரீவாசவி கல்லூரி, ஈரோடு-638316, தமிழ் நாடு, இந்தியா

Women in Pulavar Kulanthai's Ravana Kaviyam

A. Gurumoorthy a,*

^a Department of Tamil, Sri Vasavi College, Erode-638316, Tamil Nadu, India.

* Corresponding Author:
gurualv@gmail.com

Received : 29-10-2020
Accepted : 13-01-2021

ABSTRACT

'Porul Thodarnilai Ceyyul' was the name given to epic before the word kāppiyam came into existence. Tamil lexicon refers 'kāppiyam' as Sanskrit term. Kāvya is the word used by Sanskrit scholars for 'kāviyam'. Ravana Kāvya written by Pulavar Kulanthai consists of 56 padalams (Chapters) of 2828 Viruttangal i.e., poems. He adopts the story of Ramayana as it is. He is a person who follows Periyar's ideology of self-respect, feminism etc. His passion for Tamil makes him write many of his creative writings. Periyar advised women to learn all arts, particularly the art of self-defence. Kambar had depicted Sita as Rama's wife in his epic. The relationship of Rama and Sita varies in various Ramayanas available in India. Ravana kāviyam doesn't deviate from the parameters of epic. It stands within its grammar. Pulavar Kulanthai portrays women characters with dignity modesty of women.

Keywords: Ravana kaviyam, Rama and Sita, Kambar, Periyar, Pulavar Kulanthai.

ஆசிரியர் குறிப்பு

முனைவர் அ. குருமூர்த்தி, ஈரோடு ஸ்ரீ வாசவி கல்லூரி சுயநிதிப் பிரிவின் தமிழ்த்துறை உதவிப் பேராசிரியராக 7 ஆண்டுகளாக பணியாற்றி வருகிறார் இளங்கலைப் பட்டப்படிப்பை ஈரோடு சிக்கய்ய நாயக்கர் கல்லூரியில் பயின்றார். உயர் கல்வியைச் சென்னை பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத் துறையில் பயின்றார். இக்கால கட்டத்தில் பெரியாரை வாசிப்பதற்கும் கேட்பதற்கும் தளமாக அமைந்தது. பெரியாரின் சிந்தனைகள் குறித்து 25க்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகள் எழுதியுள்ளார்.

முன்னுரை

தமிழில் காப்பியம் என்ற சொல்லுக்கு முன்பு, அந்த வகை இலக்கியத்தைப்பொருள் தொடர்நிலைச் செய்யுள் என்றே குறித்தனர். காப்பியம் என்ற சொல்லை வடசொல் என்று

தமிழ்க் கலைக்களஞ்சியம் குறிக்கிறது. காவியத்தை வடநூலார் காவ்யம் என்று குறிக்கின்றனர். கதையையும் சொல்லழகையும் உணர்வுகளையும் நூல் வடிவில் படைத்து, சுவடியில் எழுதிக் காத்தலால், அவனுக்குப் பெயர் காப்பியன் என வந்தது. காப்பியக்குடி என்பது புலவர் குடியையே சுட்டும். சீர்காழி அருகே காப்பியக்குடி என்றே ஓர் ஊர் இருக்கிறது. அதுபோல, தேவந்தியின் கணவன் சாத்தன் மானிடனாகி காப்பியக் குடியில் வளர்ந்தான் என்கிறது சிலப்பதிகாரம். தொல்காப்பியன், பல்காப்பியனார், வெள்ளரக் காப்பியனார், காப்பியஞ் சேந்தனார் என ஆசிரியர்கள் பெயரை காணமுடிகிறது. அடுத்தது, சிலம்புக்குப் பிறகு மணிமேகலையிலும் (2216), சீவகசிந்தாமணியிலும் (பா.1585), பெருங்கதையிலும் (4:3:42) வருகிறது. காவியம் என்ற சொல் சேந்தன் திவாகத்தில் வருகிறது.

இராவண காவியம்

புலவர் குழந்தை அவர்கள் இயற்றிய காப்பியம் இராவண காவியம். 56 படலங்களில் 2828 விருத்தங்களைக் கொண்டு இருக்கிறது. இதில், தமிழகக் காண்டம், இலங்கைக் காண்டம், விந்தக் காண்டம், பழிபுரிக் காண்டம், போர்க் காண்டம் என்ற ஐந்து காண்டங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஏற்கனவே இருந்த இராமாயணக் கதையிலிருந்து கற்பனையாகப் பாத்திரப் படைப்புகளை மாற்றி, இவர் பாடியுள்ளதால், காப்பியம் சிறு காப்பியமாக ஆகிறது. இராமாயணக் கதையில் உள்ள குறிப்புகளைக் கொண்டே தமது பாத்திரங்களை வடித்துள்ளது ஒரு சிறப்பே.

இராவண காவியம், ஒரு காலத்தில் தமிழக அரசால் தடைசெய்யப்பட்டிருந்து என்பது இவண் அறியத்தக்கதே. இராவண காவியம் கேலிக்காப்பியம் (Mock Epic) ஆகுமா? இராமாயணத்தைக் கேலி செய்து இராவண காவியம் எழுந்தாலும், கேலி செய்த நகைச்சுவை அடையவேண்டும் என்பது ஆசிரியர் நோக்கம் அல்ல, அதனால், கேலிக் காப்பியம் என்ற நிலையை இராவண காவியம் பெறாது. காவியத்தில் தமிழருக்குத் தாழ்வு வரக்கூடாது என்ற சீற்றம் மேலோங்கி இருக்கிறது. மிக விழிப்பாகக் கடவுள் வாழ்த்துப் பகுதியில், எந்தக் கடவுளையும் வாழ்த்தாது, தமிழ்த்தாய், தமிழகம், தமிழ் மக்கள், புலவர், அரசர், திருக்குறள் ஆகிய வாழ்த்துகளாக அமைத்துள்ளார் குழந்தை.

நாடு நகரங்களின் வளத்தைக் காப்பியங்களில் கூறும் போது, எப்படி இருக்க வேண்டும் என்று புலவர் விரும்புகிறாரோ இந்த விருப்பத்தைக் கண்ட காட்சியாக அமைத்துப் பாடுவது ஒரு மரபு. இந்த மரபை மீறவில்லை.

‘ஏடுகை யில்லா ரில்லை

யியலிசை கல்லா ரில்லைப்

பாடுகை யில்லா ரில்லைப்

யதன்பயன் கொள்ளா ரில்லை

நாடுகை யில்லா ரில்லை

நற்றமிழ் வளர்ச்சி யம்மா’ (தாய்மொழிப்படலம் - 18)

பழங்காலத்தில் கல்வி ஏடுகள் கையில் இல்லாதவர் எவரும் இல்லை. இயல், இசைத்தமிழ், கல்லாதவர் இல்லை, பள்ளிக்கூடம் செல்லாதவர்கள் எவரும் இல்லை, நற்றமிழ் வளர்ச்சியினை விரும்பாதவர் எவரும் இல்லை என்று தனது நூலில் எழுதியுள்ளார்.

மேலும், இராமாயணக் கதையின் அடிப்படைப் போக்கை அப்படியே கொண்டுள்ளார் என்பது அறியத்தக்கது, இராவணனை உயர்வாகக் காட்டவேண்டும் என்பதற்காக, போரில் இராவணன் வெல்வது போலவும், இராமன் தோற்பது போலவும் காட்டவில்லையே இராவண காவியத்தில் விஞ்சி நிற்பது இரண்டு 1. தமிழர் உயர்வு, 2. தமிழ் உயர்வு. காப்பிய அமைப்பியல் நோக்கில் ஆராய்ந்தால், இராமாயணக் காப்பியம் இராமன் வாழ்க்கையிலிருந்து தொடங்குவது தான் இயற்கையாக உளது, அதில்தான் காப்பியக் கோப்பு சிறப்பாக இருக்கிறது. இராவணனிலிருந்து காப்பியத்தைத் தொடங்கியிருக்கிறார் குழந்தை,

இத்தகைய இராவண காவியத்தை அண்ணா அவர்கள், 'இராவண காவியம், புரட்சிக் கவிஞரின் புதுக்கவிதைபோல், புதிய தமிழகத்தின் ஓவியம், இதனுடைய நோக்கம். முன்னுள்ள ஏடுகளின் மூலம் ஏற்பட்ட கேடுகளைக் களைந்து, இந்நாள் நினைவுக்கேற்ப, அவற்றினை ஆராய்ந்து, புது உருவாக்கித் தருவது. பழைய உருவிலே பற்றக் கொண்டோருக்கு இது பயங்கரப் புயலாகத் தோன்றும்' (Pulavar Kulanthai, 2000) என்று புகழ்ந்துள்ளார்.

கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள், தனது அணிந்துரையில் 'புலவர் குழந்தை அவர்கள், இராணவனின் ஏற்றம் கூறும் இராவண காவியத்தை இயற்றித் தந்து, இருபதாம் நூற்றாண்டில் மாகாவியங்கள் வெளிவரவில்லை என்ற குறையை நிறைவு செய்தார்கள் என்று பெருமைப்படுகிறார்.

அதே போல், சொல்லின் செல்வர் ரா.பி.சேதுப்பிள்ளை அவர்கள், 'தேனினும் இனிய செந்தமிழ்க் குழந்தை நான் கம்பராமாயணக் கவிச்சுவையில் கட்டுண்டு கிடந்தனன். தங்கள் இராவண காவியம் அக்கட்டை அவிழ்த்துவிட்டது. கருத்து மாறுபாடு வேறு' (Pulavar Kulanthai, 2000) என்று தன் நிலைப்பாட்டை விவரிக்கிறார். கம்பராமாயண அன்பர் புலவர் ஐயன் பெருமான் கோனார் அவர்கள், 'இனியொரு கம்பனும் வருவானோ இப்படியும் கவிதருவானோ? கம்பனே வந்தான், அப்படிக்கவிதையும் தந்தான். ஆனால், கருத்துத்தான் மாறுபட்டது' (Pulavar Kulanthai, 2000) என்று மொழிக்கிறார்.

தந்தை பெரியார் நடத்திய குடிஅரசு இதழின் மதிப்புரையில் 'இருபதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றிய இணையற்ற காவியம். புதிய தமிழகத்தில் தலைசிறந்த ஓவியம் என்றும் கூறலாம். இதைப் போன்றதொரு காவியம் இதுவரையில் தமிழகத்தில் எழுந்ததில்லை என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆரியத்திற்கு உயர்வும், திராவிடத்திற்குத் தாழ்வும் கற்பித்துள்ள கம்பராமாயணச் சேற்றில் சிக்கி உழன்றிடும் புராணப் பண்டிதர்களை இராவண காவியம் திடுக்கிடச் செய்யும் என்பதில் எத்துணையும் அய்யமில்லை' (Periyar E. V. Ramasamy, 2011) என்று 19.04.1947 இல் மதிப்புரைக்கிறார் பெரியார்.

பெரியாரின் கொள்கைகளை ஏற்று நடக்கக்கூடிய புலவர் குழந்தை, சுயமரியாதைச் சிந்தனையுடனும் பெண்ணியச் சிந்தனையுடனும் செயல்பட்டு வருகிறார். மேலும், தமிழின் மீது கொண்ட ஆர்வத்தினால் பல படைப்புகளைப் படைக்கிறார். தன் காவியக்கதைப் பாத்திரங்களுக்குத் தமிழ்ப்பெயர்களையே சூட்டுக்கிறார். இத்தகைய சூழ்நிலையில் இராவண காவியத்தில் வரும் பெண் பாத்திரங்களைப் பற்றி ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கம்.

காமவல்லி

கம்பராமாயணத்தில் கம்பர் தமிழரசி குடும்பத்தின் இளவரசிக்கு சூர்ப்பநகை என்ற பெயர் சூட்டுக்கிறார். சூர்ப்பு - முறம், நகை - பல் - சூர்ப்பநகை - முறப்பல்லி என்பது பெயர் விளக்கம். புலவர் குழந்தை காமவல்லி என்று சூட்டுகிறார். இராவணனின் தங்கை எத்தகைய அழகுடையவள் என்பதனை,

‘அச்ச மின்றி யருந்தமிழ்
மெச்ச வாய்ந்து விழுத்தகத்
தச்சன் கைவழி தானெனும்
ஓச்ச மேயவ னோர்பகல்” (உருக்கலைப்படலம்-8)

அச்சமில்லாமல், அரிய தமிழ் அறிவினை மெச்சும்படியாகப் பெற்றுச் சிறந்த சிற்பியின் கைவழி செதுக்கப்பட்ட உருவச் சிலையழகுடன் நாணம் மிகுந்த அந்தக் காமவல்லியைப் பார்த்து இராமன் மயக்கம் கொள்கிறான். காட்டில் தனித்துலாவிய காமவல்லியைக் கண்டு காமுற்று, அவள் அறிவுரையைக் கொள்ளுது கையைப் பிடித்திழுத்து வற்புறுத்தினான்.

‘செல்லு முள்ளுவோ ருளமினித் திடுந்தமிழ்த் தேனை
நில்லு நில்லுமென் றோடியே தடுத்தெதிர் நின்று
வல்லி யேயுனை மருவிடா விடினுயிர் வாழேன்
சொல்லு வாய்தமிழ் வாய்திறந் தெனப்பசுந் தோகை” (உருக்குலைப் படலம்-38)

அவளைத் தடுத்து, எதிரே நின்று, மலர்க்கொடியே, உன்னைக் கலந்துறவாடாமல் நான் உயிர் வாழமாட்டேன். தமிழ் வாய் திறந்து எனக்குச் சம்மதம் தெரிவிப்பாய், என்று இராமன் கேட்கிறேன். அதற்கு காமவல்லி,

‘காத லென்பதன் பொருளறி யாவிழ் காமா
மாதொ ருத்தியை வழிமறித் தடாதுசெய் வம்பா
ஆத காதறி விலியிதோர் அண்மகற் கழகா
போதி யென்றறைந் தாயிடை நின்னுமே போக” (உருக்குலைப்படலம்-39)

காதல் என்ற சொல்லின் பொருள் தெரியாத இழிந்த காமுகனே, ஒரு பெண்ணை வழிமறித்து அடாத செயல் புரியும் வம்புக்காரா இது தகாது. முட்டாளே, இது ஆண் மகனுக்கு அழகா? இங்கிருந்து போய்விடு என்று விரட்டுகிறாள். இங்கிருந்து உன்னைப் போக நான்

விடமாட்டேன் என்று கூறி காமவல்லியின் கையைப் பிடித்து இழுத்தான் இராமன். அவனை உதறித்தள்ளி விட்டு சென்ற காமவல்லியை உருக்குலைக்க இலக்குவனை ஏவினான்.

‘தீக்கைப் பற்றுவிட் டோடிட வெழுந்தமிழ்த் திருவைத்
தூக்கித் தூக்கிப்போட் டுதைத்துதைத் துயிர்துடி துடிக்க
மூக்குங் காதுமட் டோமுலைக் கண்களா மிகையும்
போக்கி ஆயிடை நின்றுமே சென்றனன் பொல்லான்”

(உருக்குலைப்படலம்-47)

அழகிய மலரை அங்கங்களை அறுத்து அலங்கோலப் படுத்தினான் இலக்குவனன், தற்காலத்திலும் பெண்களை ஆண்கள் பாலியல் ரீதியாக துன்புறுத்துகின்றனர். தங்கள் ஆசைக்கு இணங்கவில்லை என்றால் அப்பெண்களின் முகத்தில் திராவிடம் வீசுவது என்று அவர்களை உருக்குலைப்பது என்று இன்றளவும் நடந்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறது. இதேதான் ராமாயணக்கதையில் நடைபெற்றது.

வண்டார்குழலி

கம்பராமாயணத்தில் இராவணனின் மனைவி பெயர் மண்டோதரி. அப்பெயரின் பொருள், மண்டு - பெரிது, உதரம்-வயிறு-பெருவயிறி. தமிழில் காவியம் படைத்தக் கல்வியிற் பெரிய கம்பனுக்குத் தெரியாத என்ன? அப்பெயரின் பொருள். தமிழ்ப்; பெண்களை இழிவு செய்யவேண்டும் என்பதற்காக இத்தகைய இழிவான பெயர்களைச் சூட்டியுள்ளார். புலவர் குழந்தை வண்டார்குழலி என்ற இனிமையான தமிழ்ப் பெயரைச் சூட்டியுள்ளார். அப்பெண்ணின் பிறப்பினைப் புலவர் தமது படைப்பில்,

“தண்டாமரை மலரோகனி தமிழோதமி ழகமோ
உண்டோர்மன முன்றவு வக்குந்தெளி தேனோ
கண்டோகனி யோவேறெது காணோமென வேதான்
வண்டார்குழல் என்றேபெயர் வைத்தார்மன மொத்தே”

(காட்சிப்படலம்-10)

தாமரையோ, தேனோ, கற்கண்டோ என்று கூற முடியாத அளவிற்கு இனிமையானவள் என்று அவளுக்கு வண்டார்குழலி என்று பெயரிட்டு அழைத்தனர். தான் அறிவு தெளியும்படி கல்வி கற்று விளங்குகிறார். கற்றால் தான் வாழ்வில் உயர்வு உண்டு என்று எண்ணி இயற்றமிழைக் கற்றாள். இனிமையான இசையையுடைய இசைத்தமிழைக் கற்றாள். நடிப்பின் பாகுபாடுகளை அறிய நாடகத்தமிழ் கற்றாள். அதோடு தோற்கருவி, யாழ் என்ற அனைத்தும் கற்றக்கொண்டாள்.

பெண்கள் அனைத்துக் கலைகளையும் கற்கவேண்டும். குறிப்பாக தற்காப்பு கலை முதன்மை பெற வேண்டும் என்பது தந்தைப் பெரியாரின் எண்ணம். அதுபோல வண்டார் குழலியும் அனைத்துவித கலைகளையும் கற்கிறாள். மேலும், அவளின் குணத்தைக் குறிப்பிடும் போது புலவர்,

“பாவைக்குல மெல்லாவள் படிமைக்குற வாடும்

கோவைக்குல மெல்லாமவள் குதலைக் கிடை நாடும்

காவிக்குல மெல்லாமவன் கண்ணுக்குற வாடும்
பூவைக்குல மெல்லாமவள் புள்ளுக்குல மாகும்”

(காட்சிப்படலம்-14)

பொம்மைக் கூட்டம் எல்லாம் அவளது வடிவத்தைக் கொள்ளும், கோவைப் பழங்கள் எல்லாம் அவளின் இதழினை விரும்பும், குவளை மலர் கண்ணுக்கு நிகரானது. பறவைகள் எல்லாம் அவளுடன் பழகிய பறவையாக வேண்டும் என விருப்பம் கொள்ளும் தன்மையில் வண்டார் குழலி விளங்குகிறார்.

இராவணின் போர்க்களத்தில் இறந்த பிறகு, மனம் தாங்காமல் உயிர் நீத்தாள்.

“புல்லி யேயுடல் போர்த்தொரு மைப்படக்
கொல்ல னூதுங் குருகிற் பொருமியே
வல்லு யிர்த்திதோ வந்தன னென்றுளே
சொல்லி யேமுகந் தொட்டுயிர் விட்டனள்”

(இறைவீழ் படலம்-41)

தன் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒன்றாக வாழ்ந்த கணவனின் இறந்த உடலைக்கண்டு இதோ, நானும் வந்துவிட்டேன் என்ற மனத்துக்குள்ளே கூறித் தலைவன் முகம் தொட்டு உயிர் நீக்கிறாள். இத்தகைய பெண்ணைத்தான் கம்பர் இழிவாகப் பெயர் வைத்து அழைத்துள்ளார்.

சீதை

இராமனின் மனைவியாக சீதையைக் காவியத்தில் கட்டமைத்துள்ளார் கம்பர். இந்தியாவில் கிடைக்கும் இராமாயணங்களில் இராமன்-சீதை உறவு கதைக்குக் கதை மாறுபடுகின்றன. இராவண காவியத்தில் மனைவியாகவே படைத்துள்ளார். இவற்றில் சீதையின் பிறப்பு,

“போதலர் காவிலோர் செடியின் பொண்ணிழல்
ஊதியம் பெறநில முழுத வேர்ப்படை
பாதையி லொருகொடி பயந்து வைத்ததால்
சீதையென் றழைத்தனன் பொருளுஞ் சேரவே”

(மிதிலைப்படலம்-12)

மலர்ச் சோலையில் நிலம் உழுத உழுபடைச்சாலில் பெற்று வைத்தவிட்ட அப்பெண் பிள்ளையைக் கண்டெடுத்ததால், உழுபடைச்சால் என்ற பொருளில் சீதா என்று பெயரிட்டு அழைத்து வந்த வளர்க்கிறார்.

சீதையை இலங்கையில் இருக்கும் போது, எப்படி மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறாள் என்பதனை,

“நானொரு நாலைந்து நாட்டு முன்னங்குப்
போனபோ தகுந்தமிழ்ப் பூவை மாரொடு
யாறுமுள் ளுவப்பநல் யாழை மீட்டியே
ஏனவள் ஏழிசை இனிக்கப் பாடினாள்”

(கண்ணூறு படலம் - 10)

சீதை இராவணின் நாட்டில் வசிக்கும் போது மனமகிழ்வுடன் வாழ்கிறாள். காதலன் பிரிவு ஒன்றைத் தவிர அவளுக்கு வேறு எந்தக் குறையும் இல்லை. நான்கு நாளுக்கு முன்பு பார்க்கும்போது கூட யாழினை மீட்டி ஏழிசையையும் இனிதுறப் பாடினாள் என்று கூறுகிறாள்.

சீதை இராவணிடம் கேட்டுக் கொள்கிறாள். இந்த நாட்டில் வாழும் பெண்கள் அனைவரும் அக்கா-தங்கைப் போல் வாழ்ந்து விட்டோம். அவர்கள் போரினால் துயருடையக் கூடாது என வேண்டிக் கொள்கிறாள். மேலும்,

“என்னைவைத் தகன்றிட எடுத்து முன்வளர்த்
தன்னவற் கீந்தனன் எந்தை அன்னபோல்
என்னைவைத் தகன்றிட எடுத்துப் பின்வளர்த்
தன்னவற் கீந்திட லமைய மெந்தையே”

(கண்ணூறு படலம் - 30)

தந்தை சனகன் முறையாக இராமனுக்குத் திருமணம் செய்து வைத்தார். என் கணவர் என்னை இலைக் குடிலில் தனித்து விட்டு அகன்றார். அவ்விடத்தில் இருந்து எனை எடுத்து வந்துவிட்டீர்கள். ஆதலால், உரியவனாகிய இராமனுக்குக் கொடுத்துவிடுதல் அதனினும் சிறந்ததாகும் என தந்தையே என்று கூறுகிறாள்.

பெண்ணே, உன் கணவனுக்கு அச்சப்பட்டு, மாமன்னர்கள் இகழ உன்னை அவனிடம் வலிய அனுப்பி வைப்பது நெஞ்சுரமும் தன்மானமும் முதன்மையாகக் கொண்டு எனக்கு முறையாகாது. அதனால், அவன் இங்கு வந்தபின் உன்னை அவன்பால் அனுப்பிவைக்கிறேன். அதனால் வருத்தம் கொள்ளாமல் இருப்பாயாக, அதுபோல் இங்கு உனக்கு ஒரு கறை உண்டு என்றால், உனக்கு பாதுபாப்பினை நான் அளிக்கவில்லை என்று இந்த உலகம் பழிக்கட்டும் என்று இராவணன் மொழிகிறார். அதேபோல், தமிழர்கள் அன்பும் வீரமும் குலாவும் உறவு கொள்கிற பண்பினர் என்பதனை நீ அறிந்துக் கொள். நாங்கள் வஞ்சிக்க மாட்டோம் என்று சீதையிடம் தமிழர்களின் வீர பெருந்தன்மையான உயர் குணத்தினை வெளிப்படுத்துவதாக அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

முடிவுரை

இராவண காவியம் காப்பியத் தன்மையில் இருந்து விலகி நிற்கவில்லை. இலக்கணத் தன்மையோடு நிற்கிறது. புலவர் குழந்தை கதாப்பாத்திரங்கள், குறிப்பாக பெண் பாத்திரங்களைப் படைக்கும் போது பண்புடனும் படைத்துள்ளார். எவ்விடத்திலும் தாழ்மையாக படைக்கவில்லை. பெண் கல்வி, வீரம் என்பதனை பெண்கள் கொள்ளவேண்டிய வழிமுறைகளையும் பாத்திரங்கள் வழி விளக்கியுள்ளார். ஆண் பெண்ணுக்கு அளிக்கும் மரியாதையினை காணமுடிகிறது. தற்காலத்தில் பாலியல் ரீதியாக நடக்கும் நிகழ்வுகளைக் காவியத்துடன் ஒப்பிட்டு காணமுடிகிறது.

References

Periyar E. V. Ramasamy, (2011), Volume 37, KudiArasu, December Edition, pp. 144.

Pulavar Kulanthai, (2000) RavanaKaviyam, Gowra Agencies, Chennai, India.

Funding: NIL

Acknowledgement: NIL

Conflict of Interest: NIL

About the License:

© The author 2021. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License